

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobkyně: **S. M.**
státní příslušnost Gruzie
zastoupená advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1009/ZA-ZA11-ZA14-2022 ze dne 15. února 2023, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně je státní příslušnicí Gruzie a v listopadu 2022 podala v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (dále též „napadené rozhodnutí“) rozhodl, že se žalobkyni mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“), neuděluje.
2. Žalobkyně podala proti napadenému rozhodnutí dne 13. 3. 2023 včasnou žalobu, ve které navrhovala jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a rozhodnutí. Žalobkyně

v žalobě namítla porušení jednotlivých ustanovení zákona číslo 500/2004 Sb., správního řádu (§ 2, § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3) a dále § 12, § 14 a § 14a odst. 2 písm. b) a c) zákona o azylu. Žalobkyně zdůraznila, že její manžel L. K. je v zemi původu pronásledován z důvodu jeho vojenské služby při gruzínsko-abcházském konfliktu a vyjádřila přesvědčení, že také ona jako jeho manželka byla rovněž v nebezpečí ze strany osob, které přišly ve válce o své příbuzné. Napadené rozhodnutí považuje žalobkyně za nepřezkoumatelné, protože z něj nevyplývá, jakým konkrétním způsobem žalovaný posoudil skutečnosti uváděné žalobkyní. Žalobkyně zdůraznila, že žalovanému opakovaně uvedla, že má obavy a oprávněný strach o svůj život a život svého manžela, avšak žalovaný správní orgán tuto skutečnost (resp. její obavy) nikterak neposoudil. Žalovaný podle žalobkyně pomíjí subjektivní aspekty, nebral ohled na možnosti způsobené psychické újmy, a to s ohledem na to, že se v zemi původu bála. Pronásledování manžela se jí přitom přímo dotýkalo a způsobovalo jí nemalou psychickou újmu. Konstatování žalovaného, že v zemi původu neměla žádné potíže a opustila ji pouze proto, aby žila společně se svým manželem, považuje žalobkyně za zcela nedostatečné s tím, že problémy, které měl její manžel, by měly být připisovány také jí. Žalovanému rovněž vytýká, že nesprávně striktně oddělil její situaci a situaci jejího manžela a nijak nezohlednil možné vazby, které mohou vyplývat již jen z objektivních skutečností, že se jedná o členy jedné rodiny. Pokud bylo vyhrožováno jejímu manželovi, mohlo být určitým způsobem vyhrožováno i ostatním rodinným příslušníkům, a přestože většine ústrků, případně pronásledování, musel čelit její manžel, vnímala je jako by se děly také její osobě. Žalobkyně dále poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá, že není povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkazními prostředky, než vlastní věrohodnou výpověď a je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi žadatele o azyl vyvracejí či zpochybňují. Závěrem pak připomněla pravidlo „v případě pochybností ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu“.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které jsou-li azylové důvody žadatele zcela odvozeny od jeho rodinného příslušníka, pak je úspěšnost jeho žádosti závislá na úspěchu žádosti tohoto rodinného příslušníka.
4. Krajský soud v Ostravě přezkoumal u ústního jednání napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
5. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud ze správního spisu. Podává se z něj, že žalobkyně (občanka Gruzie) podala v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 24. 11. 2022 poskytla k žádosti základní údaje a mimo jiné uvedla, že nikdy nebyla členem žádné politické strany, ani není politicky aktivní, je vdaná a její manžel také nyní v České republice žádá o udělení mezinárodní ochrany. Do České republiky přicestovala dne 27. 11. 2021 autobusem z Polska (do Polska přiletěla letadlem z Kutaisi). O mezinárodní ochranu žádala v prosinci 2021 v Německu, její žádost byla zamítnuta a policie ji transferovala zpět do České republiky. K důvodům žádosti žalobkyně uvedla, že její manžel má problémy v Gruzii kvůli své účasti v gruzínsko-abcházské válce v roce 2008 a žalobkyně chce žít společně s ním. Při pohovoru konaném téhož dne dále žalobkyně na dotaz, zda ona sama ve vlasti žádné problémy neměla, uvedla „Ne, neměla“, stejně tak uvedla, že neměla ve vlasti potíže s policií nebo jinými orgány státní správy, ani kvůli své rase,

národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení a nebyla ani uvězněna či odsouzena. K pronásledování manžela pak žalobkyně při pohovoru uvedla, že ví o jeho problémech souvisejících s jeho účastí v gruzínsko-abcházské válce, bližší informace neví, manžel to s ní neprobíral a když se ho na to ptala, tak jí řekl, že si nepřeje, aby o tom mluvili. Ví o tom, že manžela hledali nějací lidé, kteří k nim chodili domů a ptali se, kde manžel je, nikdy se nepředstavili ani neřekli, proč ho hledají. Bylo to od roku 2018, kdy manžel odjel do České republiky, přišli k nim domů asi pětkrát, vždycky se ptali, kde je manžel, že ho potřebují, nic bližšího jí neřekli. Myslí si, že se s manželem nikdy osobně nesetkali. Žalovaný doplnil podklady rozhodnutí o informaci odboru azylové a migrační politiky (OAMP) „Gruzie - základní přehled o zemi“ z 28. listopadu 2022 a rozhodl napadeným rozhodnutím. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný probral jednotlivé zákonné důvody pro udělení azylu a doplňkové ochrany (§ 12 až § 14b zákona o azylu) a uzavřel, že v případě žalobkyně nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany a mezinárodní ochranu jí proto neuděluje.

6. Z úřední činnosti (konkrétně ze spisu sp. zn. 20 Az 5/2023) je krajskému soudu známo, že manžel žalobkyně L. K. žádal v České republice o udělení mezinárodní ochrany 2x, jeho první byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu a řízení o druhé žádosti bylo zastaveno pro její nepřipustnost podle § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu. Proti rozhodnutí o zastavení řízení podal manžel žalobkyně žalobu, kterou zdejší krajský soud ve věci 20 Az 5/2023 rozsudkem vyhlášeným dne 27. 4. 2023 zamítl.
7. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí, kterým žalovaný nevyhověl žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně v řízení uplatňovala jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany pronásledování jejího manžela v Gruzii v souvislosti s jeho účastí ve vojenském konfliktu s Abcházií v roce 2008 a také svůj zájem žít společně s ním.
8. Krajský soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, protože pouze přezkoumatelné správní rozhodnutí může být předmětem soudního přezkumu. Krajský soud po posouzení věci považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné s tím, že jeho odůvodnění obsahuje veškeré povinné náležitosti stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný se na stranách 2 až 6 napadeného rozhodnutí vypořádal s jednotlivými zákonnými důvody pro udělení azylu a doplňkové ochrany a u každého z nich vysvětlil, proč žalobkyně podmínky pro udělení mezinárodní ochrany nesplňuje. Závěry žalovaného považuje krajský soud za přezkoumatelné a taky za správné.
9. Pokud jde o tvrzení žalobkyně o psychické újmě a o tom, že se v zemi původu měla obavy o svůj život, tak ta uvedla žalobkyně poprvé až v žalobě, proto nelze žalovanému logicky vytýkat, že se jimi nezabýval. Z pohovoru žalobkyně v azylovém řízení zachyceného v protokole ze dne 24. 11. 2022 přitom nic takového nevyplývá. Naopak se z něj podává, že žalobkyně ve vlasti žádné problémy neměla, osoby hledající manžela jí do jejího odjezdu do České republiky navštívily asi pětkrát, vždy se jen ptaly, kde je manžel, že ho potřebují, ale nic bližšího jí neřekly a podle žalobkyně se s manželem ani nesetkaly. Bližší informace neměla ani od manžela, který to s ní neprobíral a když se ho na to ptala, tak jí řekl, že si nepřeje, aby o tom mluvili.
10. I kdyby však krajský soud přistoupil na azylový příběh žalobkyně podle jeho úpravy v žalobě, tak je třeba zdůraznit, že i po doplnění jsou žalobkyní uplatněné důvody nadále odvozeny výhradně od azylového příběhu jejího manžela L. K. Nejvyšší správní soud se

přítom již opakovaně zabýval situací, kdy tvrzené důvody pro udělení mezinárodní ochrany žadatele jsou zcela odvozeny od jeho rodinného příslušníka. Úspěšnost žádosti je v takovém případě závislá na úspěchu žádosti tohoto rodinného příslušníka, od něhož žadatel své důvody pro udělení mezinárodní ochrany odvozuje. Pokud tomuto rodinnému příslušníkovi není udělena mezinárodní ochrana, neexistuje právní důvod, pro nějž by měla být udělena mezinárodní ochrana žadateli (viz např. usnesení ze dne 20. 2. 2020 č. j. 5 Azs 62/2019-22, ze dne 2. 7. 2020 č. j. 10 Azs 437/2019-83, či ze dne 30. 9. 2020 č. j. 1 Azs 29/2020-58).

11. S uvedenými závěry krajský soud souhlasí, tyto jsou plně použitelné na přezkoumávanou věc a krajský soud neshledal důvod postupovat v této věci jinak. Protože důvody pro udělení mezinárodní ochrany uváděné žalobkyní se týkají azylového příběhu jejího manžela, a protože jejímu manželovi mezinárodní ochrana udělena nebyla, nebylo možné udělit mezinárodní ochranu ani žalobkyni.
12. Ostatní žalobní námitky o nutnosti posuzovat příběh žalobkyně v souvislosti s příběhem jejího manžela, o tom, že žadateli k prokázání pronásledování v zemi původu postačí poskytnout vlastní věrohodnou výpověď a o zásadě „v případě pochybností ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu“, jsou za tohoto stavu zcela bezpředmětné. Opodstatněná nejsou ani ostatní žalobní tvrzení o porušení některých ustanovení správního řádu a zákona o azylu uvedená v bodě III. žaloby, která byla navíc formulována značně obecně. V rozsahu, v jakém byly tyto námitky provázány s dalšími konkrétními žalobními body, se s nimi již krajský soud vypořádal výše a ve zbytku se krajský soud omezuje na konstatování, že z obsahu správního spisu se porušení § 2, § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu ani § 12, § 14 či § 14a odst. 2 písm. b) a c) zákona o azylu nepodává. Bližší vypořádání těchto námitek již krajskému soudu neumožňuje jejich obecný obsah.
13. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, protože žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 27. dubna 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce